

„România nu poate fi în-
treagă fără Ardeal... Ardeal-
ul e leagănul care i-a ocrotit
copilăria, e școala care i-a
făcut neamul, e farmecul care
i-a susținut viața”, a declarat
Nicolae Titulescu în anul 1915
(Vasile P. Haneș, Antologia
oratorilor români, Socec et. co
București, pag. 173).

Prima unire a tuturor ținu-
turilor românești, de la Nis-

vede la art. 7 incorporarea
Transilvaniei la Ungaria. Răs-
puns la aceasta, marea Adu-
nare populară de la Blaj, sub
drapelul tricolor românesc a
cerut: libertate, egalitate, fră-
ție și independență națională
în respectul politic. Înfringe-
rea revoluției de la 1848, a a-
tras după sine mari persecuții
asupra populației românești.
Dezmembrarea imperiului

EROII REVOLUȚIEI AU ÎNCEPUT SĂ FIE UITAȚI!

În decembrie 1989 miliția (clădirea din imagine) era de 40 de ani la datorie în „slujba”
poporului? În manifestanți știm noi cine a tras. În milițieni și în instituția lor cine
să fi tras...?

Unirea cea Mare din 1918

tru pînă la Tisa, din Maramu-
reș la Dunăre, a înfăptuit-o
Mihai Viteazul (1593—1601) în
anul 1600. El s-a intitulat
„Domn al Țării Românești, al
Transilvaniei și toată Țara
Moldovei”.

Școala Ardeleană de la fi-
nele secolului XVIII și ince-
putul secolului XIX și revo-
luta de la 1848 au constituit
un adevărat pionierat pentru
pregătirea Marii Uniri din a-
nul 1918. Înaltele principii
despre unitate națională și in-
dependență au izvorit din
conștiința de națiune unică, o
patrie unică, înscrise în pro-
gramul revoluției de la 1848,
în toate provinciile românești.
Pentru contracararea acestui
ideal, constituția maghiară, a-
doptată în martie 1848, pre-

austro-ungar a fost o conse-
cintă a asupririlor naționalită-
ților conlocuitoare, a luptei de
veacuri a acestora pentru dez-
robire. Asuprirea și minciuna
nu sînt vesnice!

Unirea din anul 1918 a fost
posibilă printr-un act plebiscitar
emanat de la națiunea
română prin reprezentanții
săi aleși și nu prin cuceriri co-
loniale. Unirea din 1918 a
fost salutăată și aprobată de
minoritățile din România. Sa-
șii, prin adunarea de la Me-
diaș din 8 ianuarie 1919, au
hotărît recunoașterea unirii
Transilvaniei cu România. O
hotărîre identică au adoptat

(continuare în pag. a II-a)

Vasile GIURGIU

„A rivederci Sibiu!”

În zilele de 23 și 24 noiem-
brie a.c. orașul a fost vizitat
de un grup de afaceriști ita-
lieni. Firmele lor s-au grupat
sub auspiciile ASSOREST —
Asociația pentru relații cu Eu-
ropa de Est. Cîteva nume de
firme și domeniile de activi-
tate aferente sînt relevante

pentru spectrul de inițiativă
economică acoperită de acest
grup: „Serit Orvegg” (Electro-
nică de precizie. Mașini pen-
tru prelucrat metale. Import.
export); „Asco” (Consultanță

(continuare în pag. a IV-a)

Lucian FILIP

Citiți în pagina 3

ZEUL din LABIRINT

Imaginea României în lume

Doamna Rodica Periciali este
directoarea și fondatoarea
Muzeului Român de Artă
Populară din Chicago (SUA)
și cetățean de onoare în Chi-
cago Metropolis. Domnia sa
face parte din acea diasporă
românească ce nu și-a uitat
încă țara de origine. Prin for-
țe proprii și prin donații a reu-
șit să încropească un colț ro-
mânesc în Noul Continent.
Din nefericire strădaniile ei nu
au fost încununete de rezul-
tatul dorit. În ciuda eforturi-
lor depuse, fondurile au fost
insuficiente pentru a acoperi
cheltuielile de regie. Nici au-
toritățile „competente” de du-
pă decembrie 1989 nu au spri-
ginit cu nimic menținerea în
funcțiune a acestei instituții.
Trecînd peste faptul că singu-
rul bun românesc unanim ac-
ceptat la export îl constituie
tocmai tradiția populară ne-
poluată de imixtiunile civili-
zației industriale — este de

mirare cum forurile noastre
„competente” neglijează toc-
mai acest esențial aspect ce
poate conduce la promovarea
imaginii României în lume în
timp ce țara este reprezentată
de te miri cine pe mapamond.
Din nefericire strădaniile ei nu
exil se comportă ca și cei din
țară adică mai degrabă se
sapă reciproc decît să se a-
jute. Astfel muzeul, deschis
în 1983 la Chicago, care pre-
zintă o largă gamă de costu-
me populare, ceramică, covoa-
re și icoane, ce constituie cea
mai mare colecție de etnogra-
fie românească din afara Eu-
ropei a fost nevoită să-și în-
chidă porțile la 15 mai 1992.
Gurile rele (din țară și dias-
pora) spun că această inițiativă
stă sub semnul atotprezen-
ței Securității și se dedă la
trafic de obiecte de artă. Chiar
așa fiind, oare acesta nu este
un semn că numitele obiecte
au căutare? Și dacă este așa

ce fac guvernării noastre pen-
tru a promova un astfel de
„trafic” ce nu poate fi decît
în folosul îmbunătățirii ima-
ginii țării noastre în lume?
Sperăm ca aceste rînduri să-i
stimuleze pe vajnici noștri
custozi și moștenitori folclo-
rului românesc în alt mod de-
cît pînă acum, cînd cite un
director ba intenționa să can-
dideze la te miri ce magis-
tratură, ba își folosea fondu-
rile bugetare pentru achizițio-
narea cite unei limuzine Mer-
cedes pentru că vorba ceea
„pînă nu-l și fudul, nu-l șef
destul!”

Dorim ca pe viitor diaspora
să fie totuși cîtuși de puțin a-
jutată pentru a ne putea și ea
ajuta la rîndul ei. Altfel vom
continua să ne mirăm de reu-
șita lobby-urilor celorlalte na-
țiuni.

Marius GHEORGHIU

NOI COMENTĂM

În „Tribuna” din 13 noiem-
brie '92 este publicată o re-
plică articolului „Jignire la
adresa eroilor revoluției” „pen-
tru ca opinia publică — se
spune — și îndeosebi cititorii
ziarului „21-RADICAL” să cu-
noască motivele reale ale de-
mersurilor noastre” (ale lor
adică — n.n.). De ce a fost
folosită „Tribuna” pentru
dreptul la replică vizavi de un
articol din „21-RADICAL”?

Publicația „21-RADICAL”
este apreciată tacit drept ina-
mică sau măcar adversară,
ceea ce dovedește o mentali-
tate periculoasă: cine nu este
cu noi este împotriva noastră!
Nici reciproca nu este adevă-
rată (cine este cu noi nu este
împotriva noastră). Terțul nu
este exclus! Acest lucru este
demonstrabil de poziția reci-
procă, în decembrie '89 și un
oarecare timp după aceea între
aceste foste organe. Pentru
transparență desăvîrșită nu
pot fi astăzi considerate drept
jigniri calitățile care la vre-

mea lor au fost un titlu de
mîndrie și o cale de împlini-
re profesională și socială, a-
celea de organe de miliție sau
de organe de presă. Nu se fac
eforturi pentru definirea ter-
menilor, din lipsa unui exer-
citiu de acest fel, tipică pentru
formația profesională cerută
de partidul comunist (care sta-
bilea datoria miliției și dato-
ria presei) și pentru a crea și
menține confuzie asupra che-
stiunilor abordate. Spre pildă,
pentru autorii articolului nu-
mit enunțul „... calitatea de
erou martir a ofițerilor și sub-
ofițerilor care au fost victimele
evenimentelor din decem-
brie 1989...” este firesc, po-
ate măreț. Pentru mine este fă-
ră înțeles. 1. Un erou este o
ființă umană care și-a pierdut
sau și-a dat viața din simțul
datoriei, din supunere față de
lege, chiar dacă această lege
o consideră aspră sau nedreap-

(continuare în pag. a III-a)

Ion UNGUREANU

TEATRU

Teatrul de Stat Sibiu invi-
tă publicul spectator, vineri
27.11. a.c., și sîmbătă 28.11. de
la ora 19 la piesa Decamer-
nul. Duminică 29.11. de la ora

18 la spectacolul cu piesa
Chang Eng. Locurile fiind li-
mitate vă rugăm să rețineți
bilete din timp. (A.B.)

Unirea cea Mare din 1918 Gînduri Creștine

(Urmare din pag. 1)

și șvabii din Banat, în august 1919 în cadrul unui congres la Timișoara.

Dr. Stanislav Ksviatkovski, în ziua de 15/28 noiembrie 1918, în numele Consiliului Național al polonezilor din Bucovina, ținut în palatul mitropolitan din Cernăuți, a declarat: „Noi polonii bucovineni... salutăm bucuros ziua sfîntă a renașterii României unite”. A mai amintit că în anul 1863 „acel cavaleresc po-

por român a deschis curțile și casele sale primitoare revoluționarilor poloni emigrați care au sîngerat pentru libertatea poporului lor” (Arh. Statului, fond Casa regală, dosar 56/1918). Tot atunci, la Consiliul Național al germanilor din Bucovina, dr. Alois Lebouton a declarat: „Așteptînd alipirea Transilvaniei și a Banatului la România și a-vînd toată încrederea în programul guvernului... Consiliul național german, în nu-

mele germanilor din Bucovina, se pronunță pentru alipirea Bucovinei la regatul României” (aceeași sursă, ca la polonezi).

Un rol de seamă pentru înfăptuirea actului Unirii din 1918 l-au avut: Iuliu Maniu, Gh. Pop de Băsești, Alex. Vaida, Ciceo Pop, Vasile Goldiș, Octavian Goga și mulți alții. Ionel I. C. Brătianu, într-o scrisoare adresată lui Teodor Mihali susține: „Unirea desăvîrșită a tuturor sufletelor și a tuturor ținuturilor, toți în jurul Regelui, care ține drapelul — simbol al acestei uniri: libertatea și dreptatea pentru toți, orice neam și orice religie; dezvoltarea larg democratică, reforme electorale și agrare, condițiuni de viață pentru muncitorime...”.

Acestea sînt, doar cîteva aspecte, dintr-o multitudine, care au premers sau confirmat impunătoarea adunare de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918.

Anchetă de stradă

„Guvernul să aibă grijă de oamenii de rînd”

INTREBĂRI

1. Ce părere aveți despre noul guvern?
2. Ce așteptați de la el?

RĂSPUNSURI

● Munteanu Petru (pensio-nar): 1. Părere rea. 2. Așteptăm multe. Să dea poporului ce-o promis FDSN-ul înainte de alegeri.

● Szekeli Elisabeta (confeccioneră): 1. Ei tot vorbesc că va fi bine. Nu știu ce să mai cred... 2. Așteptăm să fie bine. Cu scumpetea asta, cu salariile mici pe care le avem, e greu. Așteptăm de la guvern să facă ce zic, nu invers. Dacă zic, să și facă.

● Fogoroiș Iosif (inginer): 1. Nu l-am văzut la lucru. 2. O preocupare efectivă, nu legislativă, pentru economie și, poate, mai puțină speculă.

● O doamnă în vîrstă (a dorit să rămînă anonimă): 1. Nu știu... nu urmăresc zărele, iar la televizor mă uit rar. 2. Să lase pe alții, să vie Regele în țară.

● Duca Ștefan (agricultor): 1. Nu știu. Toți promit, dar nu se țin de cuvînt. El zice că va fi bine; știu eu? 2. Bine, doar nu rău, să ne dea ce ne trebuie, pîine, mîncare, de-astea...

● Cercel Ioana (casieră): 1. Bună, deocamdată. Depinde ce vor face să ne meargă bine. Acum nu ne putem lăuda că ne merge bine. 2. Neapărat îmbunătățiri. Dacă nu, sîntem pierduți. Să dea mai multe ajutoare celor năcăjiți. Cei mari să se gîndească la oamenii de rînd.

● Dănilă Nicolae (pensio-nar): 1. Nefîind altul mai bun (adică multicolor politic), trebuie să ne mulțumim și cu asta. Țara trebuie să meargă înainte, nu mai putem aștepta noi alegeri, sînt prea multe probleme importante de rezolvat... 2. Să rezolve ceea ce nu au rezolvat celelalte guverne de dinaintea lor. Pe plan intern, dezvoltarea industriei, continuarea reformei, dar nu pe spinarea noastră, continuarea privatizării, dar în mod selectiv. Pe plan social, un sprijin mai mare pentru cei cu venituri mici.

● Tudor Doru (ceferist): 1. Nu știu. E foarte greu, situația din țară e cumplit de complicată. 2. Să-și facă datoria. Bine nu va fi... Foarte multe întreprinderi sînt în prag de faliment. Angajații din celelalte întreprinderi sînt îngroziți de gîndul falimentului...

A consemnat

Ovidiu TOMULEȚIU

Calendar creștin

Întru această lună în 27 de zile pămîntirea Sfîntului mare mucenic Iacov Persul și a cuvînosului Natanail.

Troita de la Schitul din Păltiniș.

Vineri, 27 noiembrie 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. Telematinal. 10,00 Actualități. Meteo. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Film artistic TREI SOTI. 11,40 Super Channel. 12,45 Avangpremiere TV. 12,50 Descoperirea Planetei. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. Meteo. 14,20 Mondo-muzică. 14,40 Medicină pentru toți. 15,10 Melodii nemuritoare Interpretate de Octavian Naghiu. 15,25 Preuniversitaria. 16,00 Limba noastră. 16,30 Muzica pentru toți. 16,45 Tragerea loto. 16,55 Actualități. 17,00 Emisiune în limba germană. 18,00 Documentar științific. 18,30 Divertisment internațional. 18,45 Trofeul „CARPATI” la handbal feminin: România — Croația (repriza a II-a). 19,20 Viața parlamentară. 19,45 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial. Destinul familiei Howard. 21,45 Michael Jackson în România (III). 22,45 Gong! 22,55 TOP 10. 23,30 Actualități. 23,45 Întîlnirea de la miezul nopții.

Sîmbătă, 28 noiembrie 1992

9,00 Bună dimineața! 9,50 Șahul de la A la Z. 10,00 Ac-

tualități. Meteo. 10,10 Alba-Bala-Portocala! 11,05 Alfa și Omega. 11,55 Itinerare spirituale. 12,25 Avangpremiere TV. 12,30 Ora de muzică. 13,30 7x7. 14,00 Actualități. Meteo. 14,10 Reflecții rutiere. 14,20 Desene animate. 14,45 Amanda Lear. Show (I). 15,10 Ma-

PROGRAM

gazin cinematografic. 16,10 RUGBI: Barbarians — Australia. 17,45 TOP 3, 2, 1. 18,15 MAPAMOND. 18,45 Trofeul „CARPATI” la handbal feminin: România — Ucraina (repriza a II-a). 19,15 Telediclopedia. 20,00 Actualități. 20,35 Film serial. TWIN PEAKS. 21,35 Concertul lui Michael Jackson de la București. 23,35 Actualități. 23,50 Ferma animalelor (desene animate).

Duminică, 29 noiembrie 1992

8,30 Bună dimineața! 9,30 Ping, Pong. 10,20 Film artistic în serial pentru copii. Albul Bim — Ureche Neagră. 10,40 Actualități. Meteo. 10,50 Comemorări. 11,25 Trofeul „CARPATI” la handbal feminin: România — Germania (repriza a II-a). 12,00 Viața satului. 13,25 Toamna în Maramureș. 13,55 Actualități. Meteo. 14,05 ATLAS. 14,25 FOTBAL: Cipru — România. 16,20 Video magazin. 18,10 Galeria marilor români: George Palade. 18,40 Convorbiri de duminică. 19,10 Film serial. DALLAS. 20,00 Actualități. 20,35 Film artistic Domnișoara Christina. 22,55 Duminică sportivă. 23,10 Actualități. 23,25 Maestrii teatrului românesc: Dina Cocea.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Legea și fărădelegea — realități actuale

II. După prezentarea principiilor de lege și fărădelege din punct de vedere teoretic, într-un număr trecut, trecem acum la două probleme practice, de prezent:

1. Se aplică legea morală?

Da și nu! Sînt creștin în trăire religioasă, care cred în Dumnezeu, săvîrșesc faptele bune și practică rînduiei de cult.

Tristul adevăr ne obligă să recunoaștem faptul în care — asemenea filosofului din antichitate — un preot poate căuta cu luminarea aprinsă în miezul zilei un creștin și să nu-l găsească! De ce? Pentru că mai nici un om dintre noi nu iubește pe Dumnezeu din toată inima și pe aproapele său ca pe sine însuși, cum es-

te scris (Luca, 10, 27). Astfel, legea evanghelică a iubirii nu se vede împlinită.

De ce este așa? Pentru că cel ce se știe botezat creștin se vede atacat de egoismul fratelui său de creștinism, lipsit de iubirea celui ce se iubește pe sine și nu mai poate iubi și pe altul.

2. Se aplică legea socială?

Da și nu! Se aplică total sau parțial, în cazul în care există sau nu se aplică, în cazul în care nu există.

Fără o lege, în care să fie stabilit salariul fiecărui muncitor după pregătire profesională și greutatea muncii, fără altă lege în care să apară prețurile bunurilor de consum cu certificarea costului regiei, a materiei prime și a manoperei, apoi, fără a treia lege comercială, cu un rabat de cel mult 10 la sută pentru profit de vinzare, fărădelegea se lăfăie ca la ea acasă! În asemenea lipsă de legi, omul fără venituri bănești, în scumpire exagerată și neverificată de prețuri, vede în fiecare privatizat fără prezentarea exactității de cost la mărfuri vindute, un șarpe, care se strecoară încet prin vegetația acvatică, să prindă și să înghită broasca întregă!

Marele păcat constă în faptul fărădelegii, în care, peste noapte, cresc prețurile bunurilor de consum în alimentație și sînt între noi milioane de familii care n-au bani să cumpere mezeluri, carne, brînză și alte produse necesare la gătutul mîncării.

Aceste gînduri creștine încearcă să înfățișeze în scris cîteva aspecte practice de lege și fărădelege!

Rostul lor este — în sens figurat — necesitatea alegerii neghinei din grîu, de către cel în drept pentru că, din fînă albă și ieftină să ne rînduim, că Dumnezeu „piinea noastră cea de toate zilele” (Matei, 6, 11).

Pr. I. BUTA

BLITZ

— Se împlinesc trei ani de la tragicele evenimente din dec. '89. Criminalii sînt liberi. Mai puțin maiorul Bunda, poate cel mai nevinovat dintre vinovați.

— În toată această perioadă de timp, Sibiu nu numai că a fost marginalizat, dar efectiv evenimentele au fost cenzurate. Să înțelegem prin aceasta că aici se află „CUTIA NEAGRĂ” a Revoluției române?

— S-a schimbat cîrmaciul. Cîntăreții au rămas aceiași.

— FDSN guvernează cîștigînd alegerile cu 28 la sută. La Sibiu, procentul obținut a fost de 8 la sută. Cu toate acestea au doi parlamentari

prin intermediul procedurii de redistribuire a voturilor. Să sperăm că nu emit pretenții și la prefectura județului, pentru că CD-ul a obținut un procent net superior.

— În instituții și întreprinderi a reapărut dictatura sefilor. Cea mai uzuală expresie folosită de ei: „te dau afară!” Acolo unde frica și lășitatea angajaților există, totul este posibil. Mafia nu poate funcționa decît în contextul unei conjurații a tăcerii.

— A nins în parcul Astra. Băncile și statulele sînt acoperite nu cu zăpadă, ci de rahatul clorilor.

Vasile GALAȚA

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

Tot fără comentarii

În virtutea dreptului la replică, cu privire la articolul „Fără comentarii”, apărut în nr. 763, din 20 noiembrie 1992 al cotidianului „Tribuna” ținem să afirmăm următoarele:

Intenția noastră nu este să intrăm într-o polemică interminabilă cu cei care încearcă, de aproape trei ani, prin intermediul diferitelor publicații (mai ales în fosta publicație „Detectivul”), să deturneze sensul Revoluției din decembrie 1989 și să compromită acțiunea de înaltă demnitate patriotică a cetățenilor Sibului prin minciuni și prezentarea, doar, a jumătăților de adevăr. Adevărul este numai unul, iar faptele sînt fapte și oricite străduințe s-ar depune, nimeni, cit de cit rațional, nu le poate nega.

Sibienii, încă din data de 21 decembrie 1989, cînd la București nu începuse „marele” și „ultimul” miting al odiosului, au ieșit pe străzile orașului plini de indignare, manifestînd pașnic în sprijinul cetățenilor orașului-martir Timișoara și cerînd judecarea tiranului și a sistemului său odios. Drept răspălat pentru îndrăzneala lor, au fost filmați, întîmpinați cu cîini-lup, jecturi de apă și grenade lacrimogene, brutalizați, arestați și bătuți de membri ai formațiunii „Scutul”, începînd cu ora 9, răniți și uciși cu gloanțe adevărate, Gheorghe (de 27 de ani), Mititelu Ion (34 ani), în Piața Republicii, Deutschland Johann (31 ani) în fața magazinului „Covorul”, Diaconu Vasile (33 ani) seara, la intersecția străzii Armata Roșie cu Moscova au fost împușcați mortal în torace sau în cap.

Se pune legitima întrebare: oare chiar nimeni nu se face vinovat? Toți cei anchetați au fost puși în libertate. Atunci, cine a dat ordine și cine a pus în aplicare acest plan criminal de reprimare a manifestăției de la Sibiu? Extraterestrii? Fără comentarii!

Dacă prin modul cum au acționat unele cadre ale M.I. care au dat dovadă de exces de zel în reprimarea manifestanților se consideră că și-au făcut datoria, noi nu credem același lucru și afirmăm că nu e loc pentru nici un comentariu!

La comisia parlament-guvern de eliberare a certificatelor de erou-martir al Revoluției române din decembrie 1989, noi am pledat, ca de altfel și reprezentanții celorlalte asociații din țară, pentru acordarea drepturilor ce decurg din Legea 42/90 și urmașilor cadrelor M.I. decedate, considerînd că, indiferent de modul cum au acționat în acele zile, părinții, soțiile și copiii lor sînt nevinovați. Am cerut ca fiecare dosar să fie prezentat și discutat în parte în adunările statutare ale comisiei, așa cum s-a procedat cu dosarele civililor, lucru ce nu s-a făcut. Astfel că li s-au eliberat în bloc, într-un mod de neînțeles, certi-

ficatele de erou-martir, fără să fie supuse la vot și-n absența reprezentanților Asociației. Fără comentarii!

Noi le mulțumim, încă o dată, pe această cale, celor ce nu s-au implicat în reprimarea manifestanților, iar urmașii celor care au refuzat să tragă, riscîndu-și viața, sînt alături de inimile noastre îndurerate. Li considerăm adevărați martiri alături de martirii nostri.

Celor ce se fac vinovați de moartea părinților, copiilor și fraților noștri nu avem pretenția să ne ceară iertare, ci să dea dovadă măcar de un minim bun-simț și de un dram de omenie, renunțînd să mai răsucescă pumnalul în sufletul nostru și așa cernit.

Iertare să ceară numai în fața bunului Dumnezeu.

Asociația pentru cinstirea memoriei Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989 — Sibiu.

NOI COMENTĂM

(Urmare din pag. 1)

tă. Grecilor antici le datorăm acest cuvînt și acest fel de cinstire. Se oficia un rit funerar prin care mortul era proclamat semizeu; 2. Un martir este o ființă umană care a suferit chinuri sau și-a pierdut viața pentru convingeri sau credințe. Martirii și martirajul stau la începuturile creștinismului; 3. O victimă este o ființă, om sau animal, jertfă unei divinități, iar în sens modern, cea care și-a pierdut viața fără nici o vină, cum ar fi: „a fost victimă unui atac tihăresc”, „victimă de cutremurul de pămînt sînt numeroase”, „victimă unei agresiuni”...

Convingerea mea este că majoritatea milițienilor morți în Sibiu în decembrie '89 sînt

VICTIME, pentru că au murit nevinovați, iar cîțiva dintre ei sînt EROI, pentru că au murit din simțul datoriei. De reținut că datoria lor era definită de legislația socialistă. Dacă au fost între ei MARTIRI ar trebui să considerăm că au murit pentru că nu au vrut să renunțe la niște convingeri. Și la ce convingeri? S-a întîmplat așa ceva în decembrie '89? Așteptăm răspuns.

Ce au stabilit organele de anchetă ale Procuraturii era cunoscut de toată lumea: au fost niște zeci de morți! Ce nu știa toată lumea n-au stabilit nici organele de anchetă a-

le Procuraturii: cine sînt vinovații!

Afirmatia: „nu credem că este necesar să ne cerem iertare, pentru că nu avem de ce și de la cine” este îndrăzneată. În oraș și chiar în fața sediului miliției au fost victime civile încă din 21 decembrie '89. Părinții lor, frații și surorile lor, văduvele și orfanii lor și ai celor 25 de lucrători M.I. sînt prezenți! Cer, să fiți siguri că, dacă tac, totuși, cer un răspuns. Dacă nu aveți de la cine cere iertare gîndiți-vă dacă toți dintre cei care ați fost subordonați (militarizat) Ministerului de Interne în decembrie '89 vă puteți uita măcar în ochii copiilor orfani ai acelor 25 de colegi.

Cum sînt respectați Eroii?!

Stimată redacție,

Mă numesc Popa-Schneider Georgeta și doresc să vă relatez următoarele: În ziua de 19 noiembrie 1992 am fost, pentru a nu știu cîta oară, la Circumscripția Financiară Sibiu și la Prefectura Județului Sibiu. De ce? Iată de ce! În 23 decembrie 1989 fratele meu, Bulea Nicolae, a fost împușcat datorită mărețelor evenimente care au format Revoluția din Decembrie 1989. În urma acestui nefericit fapt s-a „pricopsit” mama mea cu niște drepturi ale Legii 42/1990. Aceste mărunte drepturi pe care le are prin art. 8 și art. 5 din legea mai sus menționată, nu le primește pentru că depînd de Prefectură și de serviciul Impozite și Taxe al Circ. Financiară Sibiu.

De la Prefectură trebuie să primească cf. art. 5 „un in-

semn omagial distinctiv cu dreptul de a-l purta”, drepturile prevăzute de art. 8 literale b, e, f, g, i, k și p, precum și „transportul urban gratuit cu mijloacele de transport în comun, aparținînd unităților cu capital de stat și, anual, 4 călătorii gratuite pe calea ferată cl. I, dus întors”.

Mai există în lege art. 12 (care mă interesează) și care spune că „Prefecturile și primăriile vor acorda sprijinul necesar persoanelor care fac obiectul prezentei legi (...) pentru soluționarea altor probleme de ordin social și profesional cu care se confruntă”.

Din ceea ce am enunțat pînă acum, beneficiază în prezent de transportul în comun și scutirea de plata abonamentului radio-TV (cf. art. 8, pct k). În art. 8 pct. k se prevede și scutirea de plata ta-

xelor și impozitului pe clădiri și terenul aferent.

Această scutire trebuie să o acorde Circa Financiară Sibiu. Am cerut aceasta prin adresa nr. 20444/17.07.1992 și care nu poate fi nesocotită o parte și numai o parte, a unui art. care este recunoscut de altă instituție (respectiv abonamentul Radio-TV, de care este scutită).

Cu adîncă amărăciune și regret constat că Eroii Martiri ai Revoluției din decembrie 1989 încep să fie prea repede uitați.

Prin prezenta, vă rog să binevoiți a publica conținutul acestei scrisori, căci poate vor deveni mai sensibili cei care trebuie să respecte Legea 42/1990.

Vă mulțumesc
Popa-Schneider Georgeta,
24.XI.1992

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT ȘIBIU, DECEMBRIE 1989

În prima linie a manifestanților, cîțiva tineri imberbi. Unii n-aveau mai mult de 17-18 ani. Făpturi firave, cu fețe supte și îngălbenite din pricina hranei neîndestulătoare, cu oasele umerilor încă neacoapte, dar cu o ciudată încăpăținare a revoltei și cu un dispreț aproape metafizic față de moarte. Păreau că vor să dovedească lumii că nu au ce pierde. Decît poate cel mult, viața. Dar pierderea unei vieți nu înseamnă încă, pentru ei, sfîrșitul. Moartea e o realitate prea îndepărtată, cu care încă nu se tratează. Vedeta zilei e Libertatea. În numele ei poți opri cu pieptul liber un tanc.

De la moartea de-acum, provizorie, pînă la moartea cea adevărată se deschide un imens cîmp de energii care freacă în lumina acțiunii deschise. Prin intermediul lor, valorile se așează în ierarhie firească: moarte, libertate, viață.

Vin grupați în față, ca un cîrd de berbecuți gata de luptă. Cînd sînt amenințați iminent, se retrag. Gesturi agitate, fețe înroșite de efort și emoție, ochi încălcați de o spaimă tulburătoare amestecată cu minie. Se ascund pe după col-

țuri de clădiri și, pîndind mereu porțiunea de plată lăsată în urmă, încearcă să-și tragă sufletul și să-și lămurească unul altuia situația.

„Vine după noi?”

„Nu, s-a oprit”.

„Mergem din nou”.

„O să tragă”.

„Nu, n-o să tragă, vă garantez eu”.

Apoi iarăși la atac: strigăte, injurături, sloganuri aspre. Își pipăie hainele îmbibate cu apă — pare că atunci au ieșit dintr-un rîu.

„Paștile mamei lor, m-au făcut ciuculete”.

„Atenție, vin încoace”.

O mașină a pompierilor își îndreaptă spre ei tunul de apă și sloboade o nouă trîmbă, scurtă și groasă. Imediat după aceea apare un ABI din care cineva presară în lungul trotuarului fiole cu gaz lacrimogen. Galbene, verzi, albastre, asemănătoare cu niște moșoare de ață care închid în ele plînsul torcătoarelor. Îndată ce ating caldarîmul, încep să fișie și să sloboadă un fum alb ca fulorul, care se risipește în văzduh cu încetineala unei insinuări. Încep să se simtă sub pleoape înțepături ușoare, apoi printre gene se ivesc cîte o lacrimă, ca un simbol al unei dureri fără cau-

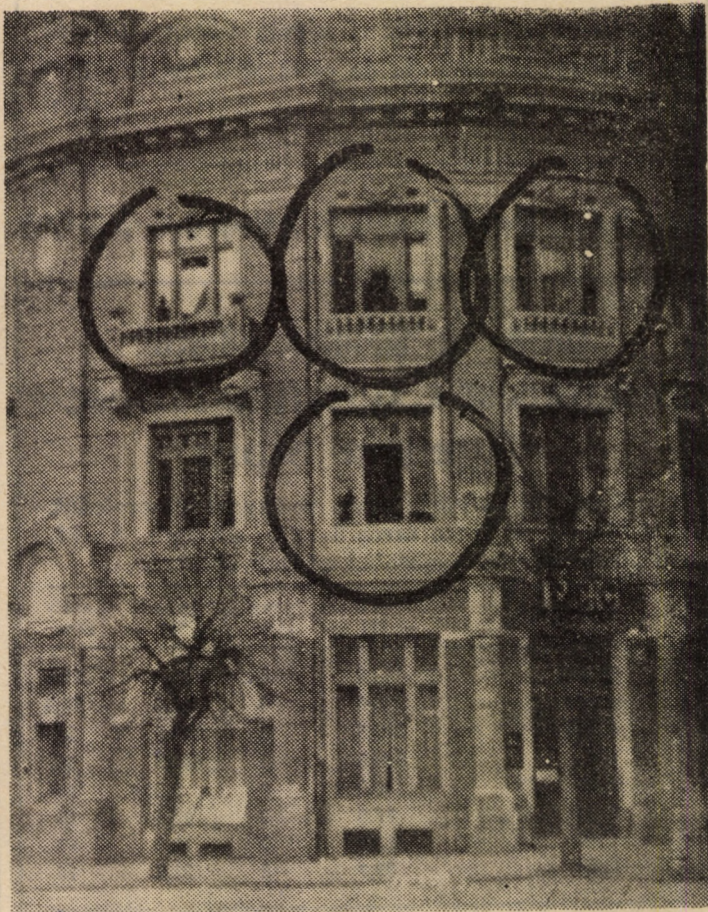
ză. Plîns obligatoriu. Prețul unei victorii care apare și dispare la orizont. Aluzia că nimic pe lume nu se poate înfăptui fără lacrimi, chiar dacă sentimentele stau încă chircite în cămara inimii.

Hărțuiala a durat pînă spre amiază. Ca într-un ring de box în care unul din adversari luptă cu mînuși ucigăse și cu toate acestea nu are curajul (ori nu poate, nu vrea) să aplice lovitura de grație, iar celălalt nu renunță la luptă în ciuda superiorității mortale a Goliatului. Pînă cînd o voce a strigat, undeva în dreptul Librăriei Eminescu: „La Consiliu! Să mergem la Consiliul județean!” Îndemnul e preluat de alte și alte voci și prefăcut în lozincă: „La Consiliu! La Consiliu!” Se formează îndată o coloană care începe să curgă pe bulevard ca o avalanșă. „Veniți cu noi!” strigă cei din față spre privitorii care se uită la ei ca la o minune, unii aplaudind, alții ferindu-se cu teamă pe sub portaluri de case din calea lor. Pe măsură ce înaintează pe bulevardul Bălcescu, coloana crește, se organizează, inventează noi sloganuri.

Aproape toți cei care au plătit cu viața „aventura” Revoluției au fost în această coloană. Adunați ca într-o structură care-și ilimitează contururile și se răspîndește în jur: ești și tu acolo, parte din întregul rîvnind o altă alcătuire. În timp ce înaintezi, sentimentul că se petrec evenimente unice într-o viață de om îți invadează ființa, simți cum o boare fierbinte îți circulă prin

vine, cum frica dispare și în locul ei se infiltrează conștiința unei solidarități imposibil de înfrînt. Te uiți în dreapta și în stînga, la cei care merg în rînd cu tine, și îi simți la

fel de robiți valului acela de lumină care ți-a invadat launtrul, la fel de încrezători în speranța unei victorii care pînă mai ieri părua imposibilă.

Geamuri sparte de gloanțe în clădirea CEC-ului... (21 decembrie 1989).

